

Organisk ustabilitet

Af Lotte Rømer

12:48: *Vesterbrogade... Prøver at fremmane et billede af Rumpistol, en af de elektroniske unge mestre, som jeg skal møde lige om lidt. Er han totalt verdensfjern computer-nørd? En kølig og tør tasten-klikker?*

12:55: *... Bilen summer stille for rødt. En lastbil ved siden af lægger vibrerende bund til blinklysets taktfaste klik. Måske brugt til nummeret fra Dynamo med den flotte video, jeg fandt på Youtube...?*

12:58: *... Finder en P-plads, slukker motoren, stilhed. Gduunk, godt med bas i dørlukningen. Låser med remoten, sikrer mig lyden af det forsinkede dobbel-klik: døren er låst, alarmen er på.*

12:59: *... Mine fodtrin får rumklang af trappeopgangen. Der er hundekoldt, næsten som den sibirske kulde udenfor. Er nørden mon ligesådan?*

13:00: *... Grå vægge. Isblå himmel udenfor. Et dødt klonink, da jeg ta'r i en låst dør på 3.*

13:01: *... En kort lyd af metal og et krrjang-tsiik - og den rigtige dør bliver åbnet indefra.*

Så står han der – Jens Berents Christiansen, alias Rumpistol – 34 år, elektronisk komponist og musiker med adskillige udgivelser bag sig. Og netop ved at lægge sidste hånd på en ny.

I et lille køkken lige indenfor døren går han i gang med kaffen. De hele bønner får en tur i den elektriske kaffemølle (*samme lyd som min egen*). Bagefter undskylder han kulden og forsikrer mig om, der er varmt i hans studie. Og allerede nu må jeg ryste mine nørdede og kølige forestillinger af mig. I stedet bliver jeg præsenteret for smil, varme og åbenhed. Et direkte og intenst blik. Det var ikke lige med i mit fordomsfyldte billede.

Efter en kort rundvisning i studiet går vi til hans egen, hyggelige hule med skråvægge – fyldt med guitarer, keyboards, computere, ledninger, mixere og div. andre maskiner. Mine øjne bli'r fanget af en gammel kending: en Roland Juno 60, købt af Michael Bruun fra Tøsedrengene for ganske nylig, og i god stand.

LR: Jeg forestillede mig, at du kun spillede computer. Er du fra et hjem med klaver?

JB: Ja – et meget ustemt klaver! Jeg er vokset op i en tryk familie i Albertslund, med mor og far og to brødre. Der har altid været masser af musik i mit barndomshjem, mine forældre spillede folkemusik – og jeg havde en meget musikalsk onkel, som forærede mig en trompet. Det var mit første instrument. Så blev jeg grebet af guitaren.

Jeg har altid været meget nysgerrig – var måske et lidt 'mærkeligt barn'. Tilbragte meget tid på biblioteket, lånte bøger og læste, og især benyttede jeg mig af musikbiblioteket. Hørte alt, hvad jeg kunne få fat i. Det handlede om at blive dygtig på guitar, så jeg lyttede af og lærte. Jeg havde også forskellige børne-rockbands og begyndte at skrive sange. Der skete også det, at jeg fik en to-spors Sony spolebåndoptager – min onkel igen – og fandt ud af, at jeg kunne optage mig selv. Jeg kunne indspille i mono på venstre kanal og derefter indspille på højre sammen med noget nyt osv.

Resultatet lød selvfølgelig derefter, men det var med til at udvikle mine sange. Så ja, jeg spiller i høj grad på de 'klassiske' instrumenter, og gør det stadigvæk. Pudsigt nok kunne jeg overhovedet ikke li' elektronisk musik som barn!

LR: Hvad var det, der tændte din interesse for det elektroniske?

Det var nok flere ting. Jeg var ved at blive træt af rock- og popmusikken, synes der var lidt vel meget idoldyrkelse – det hele gik lidt i tomgang. Så set i bakspejlet ledte jeg nok bevidst efter noget andet. Men det egentlige vendepunkt skete i Australien. Jeg tog som 19-årig dertil – havde noget familie, der kunne hjælpe med arbejde osv. – og dér mødte jeg to englændere, som jeg rejste med.

De havde mange medbragte kasettebånd med bl.a. Aphex Twin og Coldcut, som vi hørte igen og igen, mens vi kørte tværs over Australien. Vi sad der i bilen, kørte 4-5000 km gennem ørkenen - ja, jeg blev omvendt på den tur, kan man sige!

LR: Hvad gjorde du, da du kom hjem?

JB: Jeg genoptog kontakten til en gammel klassekammerat, Lasse Bruhn Svendsen (alias BeSVENDSEN), som jeg vidste, havde erfaring med at producere elektronisk musik, og som også havde lidt udstyr. Man skal huske, at det hele, både maskiner og computere, på det tidspunkt var meget dyrere og kunne slet ikke det samme som i dag. Så det var essentielt for mig at ha' et sted, hvor jeg kunne arbejde med mine ideer, da jeg selv kun ejede en guitar, en forstærker og en 2-spors båndoptager. Lasse satte mig ind i alt det tekniske, og vi begyndte at lave musik sammen i '98 i et lille studie, vi delte med hip-hop produceren Rune Rask.

LR: Jamen, hvad var så lige dét, der fik dig omvendt? Hvad kan det elektroniske, som det akustiske og instrumenterne ikke kan udtrykke?

JB: Det føltes bare som det, jeg ledte efter. Et anderledes lydunivers, der gi'r mig nogle andre billeder – det instrumentale, der ta'r een et andet sted hen. Nysgerrighed og lyst til at arbejde med lyd på en anden måde. Især real-lyde – træ-lyde, klak-klak, negle på bordet, træ-percussion. Vi gik rundt med minidisc og optog reallyde, som vi så brugte bagefter. Så sampling er blevet en stor del af mit arbejde.

Det er ikke så meget den maskinelle, lidt kolde elektroniske musik, der interesserer mig. Det skal være organisk, med levende lyde. I dag kan Gud og hvermand sidde med sin computer og indspille – med let og billig adgang til alverdens software. Det bliver i mine ører hurtigt kedeligt. Det er også derfor, jeg har mange af de 'gamle' elektroniske maskiner. F.eks. min Roland Space Echo – og min kasettebåndoptager. I det forskellige software til computeren er ustabiliteten væk. Når jeg f.eks. vil lave appoggio på Juno'en, kan man godt ramme og justere, så det passer med tidskoder, men det passer alligevel ikke *helt*. Andre gange kan jeg finde på at overspille noget til kasettebåndet og tilbage igen for at få en mere organisk lyd.

LR: Hvor meget lader du dig styre af tilfældet – af improvisation og maskinernes formåen?

Jeg benytter mig da af tilfældet, men det er nok mere som kontrolleret eller organiseret tilfælde. Jeg komponerer stadig på traditionel vis, oftest på guitaren, og skriver akkorder, form eller tegninger ind i min lille røde bog. Den er et vigtigt arbejdsredskab. Nogle gange optager jeg demo'er på min telefon eller harddisk – typisk på en ferie. F.eks. har jeg på min nye plade brugt flere ideer, som stammer fra en tur til Djbf's lejlighed i Berlin. Men jeg bruger også guitarer, pedaler, min melodika og andre instrumenter i min musik – inviterer strygere, en sanger eller hvad jeg nu synes. På min nye plade har jeg gjort brug af mere regulære trommesæt, samplet hver tromme og komponeret fra scratch.

Det store og tidskrævende arbejde med min musik ligger i mixningen - det kan ta' meget lang tid. Det er her, jeg går i detaljer, prøver af og finder frem til det endelige udtryk. Så selve mixet er nok, hvad man kan kalde min kunstneriske signatur.

LR: Du siger ny plade - jeg troede kun det var mig, der kom til at sige plade?

Jamen jeg udgiver stadig mine ting på plade også. Jeg kan godt li' mediet – størrelsen, coveret, lyden – der sker bare et eller andet med nål og riller. Jeg er netop blevet færdig med min nye udgivelse. Denne gang har jeg virkelig haft lyst til sang og har arbejdet tæt sammen med en sanger, Den Røde Baron. Rumpistol & Red Baron - ja, hvem det er, er endnu en hemmelighed! Teksterne er engelsk, noget har vi skrevet sammen, andet hver for sig. Andre gange har vi improviseret os frem,

bare tændt for det hele og ladet ske, hvad der sker. Vi har arbejdet meget klangligt med vokalen, nok temmelig utraditionelt, og har brugt både harmonizer, vocoder og autotune.

LR: Hvorfor? Synger han ikke godt?

Jo da - men det er stadig et elektronisk udtryk, jeg ønsker at lave, og vi har været meget enige om netop at integrere vokalen og sangene i det elektroniske lydbillede. Vi har i processen 'snakket i billeder' - brugt udtryk som 'robotter med knuste hjerter' - snakket om isolation, distance, parforhold, børn. At få familielivet, kærestelivet og den kunstneriske bane til at gå op i en højere enhed. Det har været det overordnede tema.

Det har været meget interessant for mig at arbejde så målrettet med sange. Jeg har haft lyst til det længe, men ikke rigtig turdet. Har været bange for, det blev for banalt. Sammen med Baronen har jeg fået smidt den angst. Før har jeg været tilbøjelig til at sige, at det må være det nemmeste i verden at skrive popsange. Nu har jeg fundet ud af, hvor svært det er - og har fået stor respekt for dem, der gør det!

Hjemme hører jeg faktisk ikke så meget elektronisk musik - kommer nemt til af analysere. Det er vigtigt at kunne slå det analytiske fra, så jeg slapper af og finder inspiration i både jazz, rock, klassisk og radiopop - okay, det sidste i mindre doser...

LR: Nu vi er ved kærester, familie og arbejde: Hvordan får du tid til både pladeselskab, studie og din musik?

Det er heller ikke nemt. Det har selvfølgelig betydet en masse at blive far - og nu ha' en datter på tre år. Så jeg har måttet drosle ned og være langt mere struktureret for at få tid til min musik.

Pladeselskabet Rump Recordings startede jeg selv for 8 år siden - har 20 udgivelser bag mig - og ind imellem brugt alt for meget tid på det. Så jeg har valgt at drosle ned for selskabet. Min nye plade udgiver jeg heller ikke selv, men på det tyske selskab Project: Mooncircle. Studiet her er vi flere om, hvilket er meget inspirerende. Alle er ekstremt kompetente rent teknisk, så der er altid hjælp at hente, hvis teknikken driller.

Vi har faktisk også holdt arrangementer her, udelukkende med improviseret musik, som bliver optaget, streamet live og senere udgivet gratis på bandcamp under navnet Global Units.

Jeg er glad for at ha' mit eget lille studie her - kan komme og gå, som jeg har lyst til. Nogen synes bedst om at ha' studie hjemme, men det passer mig godt at ha' tingene adskilt. Det gør, at jeg arbejder mere effektivt og samtidig kan lægge det fra mig, når jeg tager hjem.

LR: Du er også ude live - har bl.a. spillet på Roskilde flere gange. Hvordan gør du det, hvad har du med?

Det er lidt forskelligt - generelt har jeg det sådan, at computeren er god til at optage på. Live holder jeg af at bevæge mig fysisk og komme væk fra computeren. Sidst på Roskilde havde jeg en cellist og en violinist med - bruger også min guitar med diverse pedaler. Jeg har prøvet at turnere både med et meget fast tilrettelagte sæt - andre gange, f.eks. sidste år, hvor jeg turnerede alene, har det handlet om improvisation, hvor jeg især brugte Maschine's intuitive interface. Begge dele har sin charme. Det improviserede er ret så sjovt for mig selv, men måske knap så sjov for publikum. I hvert fald har jeg prøvet at optage det og bagefter tænkt: Arhh, dér gik jeg vist for meget i detaljen!

15:15: Shit! Er der virkelig gået over to timer? Mit første interview til Kom_post, Thulla anbefalede max en time... My God, har lovet at ta' billeder også!

LR: Jeg må altså lige spørge: Rumpistol - hvor kommer det fra?

Navnet stammer faktisk fra tiden med Lasse. Vi tog omkring årtusindskiftet fire måneder til Indien.

Det var selvfølgelig et eventyr, og vi havde minidisc'en med os overalt. Optog alt muligt - reallyde, livet derude og mennesker vi mødte undervejs - bl.a. foreviget på nummeret "Hey Man". Lige inden jeg forlod Danmark, havde jeg indspillet en minidisc med forskelligt elektronisk musik, som vi skamlyttede under rejsen. På etiketten havde jeg i et inspireret øjeblik skrevet "DJ Rumpistol". Senere, da jeg skulle finde på et alias, virkede det oplagt at bruge, da der var en god vibe omkring navnet – for mig forbundet med frihed og eventyr...

15:20: *Skrå vægge, en kraftig solstribе. Den må kunne bruges – klik, klik – smuk mand...*

15:35: *Maskinerne – klik, klik – en blød appoggio med noget andet udefinerbart under fylder pludselig lokalet – klik, klik, kliiik, nu pludselig en alvorlig mand...*

15:40: *Logic platform, ups, fik ikke spurgt til det – kliieekk, kliieekk – for lidt lys, men jeg hader autoblitz... guitarerne bag ham – klikkk – hmm, ser kedeligt ud...*

15:45:... *Ud i den kolde gang, et knus, flere smil – kjoonng, døren lukker med rumklang - un-un-un, hurtige trin, gummisåler på trappen – brrrrngggg, ude på gaden stryger en top-tunet BMW forbi...*

15:55:... *Holder stille i kø – bhupp-bhubpp-bhupp, syg udstødning på bilen ved siden af...*

16:01: *Sidder stadig fast i køen... Gad vide, hvem Den Røde Baron er?? Jens mente, nogen vil kalde hans nye plade for popmusik... hmm, vi får se.....*